प्रथयति। 'स्वाहाकृतः', इत्युक्तत्वात् तस्य होम एव सम्पद्यते। 'पृथिव्यां', इत्युक्त्वा तमश्वं भूमौ प्रतिष्ठापयति। हे अश्व त्वं 'पृथिव्यां', 'यन्ता' मनुष्यादीनां नियामकः, 'राट्' दीप्यमानश्च, 'असि', तथान्तरिक्षेपि ग्रहनक्षत्रादीनां 'नियन्ता' नियमनसमर्थश्चासि तथा द्युलोकेपि देवादीनां धारको धारणसमर्थश्चासि। एतस्मिन्मन्त्रभागे पठिते सत्यस्य मन्त्रस्यैतत् प्रतीयमानं स्वरूपमेवास्याश्वस्य महिमान विशेषेण कथयति। न चात्रास्माभिर्व्याख्यातव्यं किञ्चिदस्ति। अथ कृष्यादिसिद्ध्यर्थं त्वां बध्नामीत्यनयोक्त्या स्वस्याशिषमेव प्रार्थितवान् भवति॥

(१०) अथ सप्तमकाण्डानुक्तं शाखान्तरगतमन्त्रशेषं वाक्यद्वयमनूद्य तात्पर्यं दर्शयति। "स्वगा त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनꣳ स्वगा करोति। स्वाहा त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव देवताया आलभ्यते। तयैवैनꣳ समर्धयति" इति। हे अश्व 'त्वां' 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'स्वगा' स्वागतं स्वाधीनं, बध्नामि अनयोक्त्या। तमश्वं देवानां स्वाधीनं 'करोति'। हे अश्व त्वां 'प्रजापतये', 'स्वाहा' समर्पयामि। एतस्मिन्मन्त्रांशे पठिते सति अश्वस्य प्राजापत्यत्वाद् यद्देवतार्थोऽस्यालम्भः 'तयैव' देवतया, अश्वं समृद्धं करोति॥

इति तृतीयोऽनुवाकः॥
